

W dziedzinie emerytur obowiązuje kompetencja Unii Europejskiej, a w związku z tym zadaniem tego Sądu jest ochrona prawa skarżącego, w sytuacji gdy administracja publiczna i sądy krajowe nie uwzględniły prawa przyznanego w utrwalonym orzecznictwie sądów Unii i dyrektywach dotyczących równości w zakresie pobierania świadczeń przy braku pomiędzy wyżej wspomnianymi dwiema kategoriami emerytów obiektywnej różnicy faktycznej i prawnej w odniesieniu do pobierania świadczeń.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2018 r. – NEC Corporation/Komisja

(Sprawa T-341/18)

(2018/C 294/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NEC Corporation (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: R. Bachour, Solicitor, O. Brouwer i A. Pliego Selie, adwokaci)

Strona pozwana: European Commission

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 1768 final z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie AT.40136 – Capacitors w zakresie, w jakim orzeka o naruszeniu przez skarżącą art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG,
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności decyzji w części nakładającej na skarżącą grzywnę, lub
- pomocniczo, wydanie rozstrzygnięcia w ramach pełnej jurysdykcji w zakresie dostosowania kwoty grzywny – w świetle zarzutów pierwszego i drugiego – do poziomu zgodnego z obowiązującymi przepisami, z uzasadnieniem koncepcji powrotu do naruszenia jako okoliczności obciążającej uzasadniającej podwyższenie kwoty grzywny i który jest proporcjonalny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zaskarżona decyzja dotknięta jest oczywistymi naruszeniami prawa i co do oceny, a także brakiem uzasadnienia, w zakresie, w jakim powołano się na powrót do naruszenia jako okoliczność obciążającą przy nakładaniu grzywny na NEC Corporation oraz że grzywna nałożona na NEC Corporation narusza zasadę proporcjonalności
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo do obrony skarżącej, gdy sugeruje ona w art. 1, że skarżąca sama uczestniczyła w stwierdzonym naruszeniu, podczas gdy nie zostało to stwierdzone, a nawet zasugerowane w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów. Co więcej, to stwierdzenie byłoby błędne pod względem prawnym i faktycznym oraz zawierało niespójne stwierdzenie i uzasadnienie, w zakresie w jakim równocześnie przyznaje (ale kwalifikuje jako nieistotne), że NEC Corporation nie była świadoma naruszenia i uważa, że NEC Corporation jest wyraźnie odpowiedzialna za podmiot dominujący (rzekomo) sprawujący kontrolę nad Tokin Corporation w pewnym określonym.

3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja nie zastosowała takiego samego obniżenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na Tokin Corporation, jakie zastosowano do podstawowej kwoty grzywny nałożonej na NEC Corporation, a ponadto przyjęły średnią wartość sprzedaży dla celów ustalania wysokości grzywny, zamiast polegać na niereprezentatywnej wartości sprzedaży z ostatniego roku stwierdzonego naruszenia. Te niedociągnięcia stanowiły błędy przy obliczeniu kwoty grzywny lub prowadziły do nieproporcjonalnej grzywny (oraz braku uzasadnienia dla pierwszej pozycji w zakresie w jakim nie przedstawiono w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, dlaczego ta sama obniżka najwyraźniej nie miała zastosowania do podstawowej kwoty przyjętej jako grzywnę nałożoną na NEC Corporation).

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2018 r. – Nichicon Corporation/Komisja

(Sprawa T-342/18)

(2018/C 294/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nichicon Corporation (Kyoto, Japonia) (przedstawiciele: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger i H. Kühnert, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji C(2018) 1768 final z dnia 21 marca 2018 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.40136 – Capacitors) w zakresie dotyczącym skarżącej;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności w części obejmującej:
 - a. Artykuł 1 lit. f) zaskarżonej decyzji, stwierdzający, że skarżąca uczestniczyła w jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG w sektorze kondensatorów elektrolitycznych obejmującym cały obszar EOG, na który składały się porozumienia lub uzgodnione praktyki mające na celu koordynację zachowań cenowych w okresie od 26 czerwca 1998 r. do 31 maja 2010 r,
 - b. Artykuł 2 lit. i) zaskarżonej decyzji nakładający na skarżącą grzywnę w kwocie 72 901 000 EUR oraz
- obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą na podstawie art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾;
- w każdym razie zastąpienie oceny Komisji własną oceną odnośnie do kwoty grzywny i zmniejszenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą na podstawie art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.